

3

Édes Birikém! —

Bocsiás meg, hogy már megint riaklat
 lak sorsimmal. Tudom hogy rengefez
 dolgod van, mégis erre kiélek, hogy
 egy-két sorban írkédsz Tediké hogy-
 léte felől. — Egy hélc hogy írléjelt a
 slet magáról. Azóta nem tudom mi
 van vele. Ott van még a járvány-
 körháiban, vagy kicugesték már
 olyan. Pálán a gyomrát vizsgál-
 tákja meg egy másik körháiban?
 A sivevel hogy van most? Hogy nyug-
 talanit a hallgatása! Csak nem
 léptet fel valami újabb leaj? —
 Birikém úgy-e megírod önként,
 hogy mit mondott róla az orvos?
 Az is nagyon nyugtalanit, hogy
 nem fertőzödöt-e meg valaki
 Tedikét? Nekünk sejtelmünk
 nem volt, hogy a sorsidában
 a kis fia kanyarós, kütőben
 nem mentünk volna a közelébe.
 A többi esetről is csak kisebb
 hallatlan mikor, Tedi már Pesten

volt. — hold meg naponta várom
a postát, s abban reményke-
dünk hogy rövidesen hozz jön a
lányunk. — Nagyon hiányzik
mindkettőnknek!

Ne írjáljon meg drága.
Birkén, sok jószágodért és jó-
radszágodért. Ő önzésen meg mindig
nyújtadok mindent bajból!

Sok szeretettel küldöm sok-
jaimat is üdvözlésemet:

Adri.

Térványa, 1953. XI/22.

Köszönettel kívánom mindnyájukat,
Kézcsókkal: Eged